

ՀՐԱԲՈՒԽՆԵՐ, երկրաբանական առաջացումներ երկրակեղեի ձեղքվածքների և կանալների վրա, որոնցով մշտապես կամ պարբերաբար խորքային մազմատիկ օջախներից Երկոի մակերևույթ են ժայթքում լավաներ, տաք գագեր, գոլորշիներ և ապարների բեկորներ։ Սովորաբար Հ. առանձին լեռներ են՝ կազմված ժայթքման արգասիքներից։ Ըստ մատուցման կանալների ձևի Հ. լինում են՝ ձեղքվածքային և կենտրոնական։ Ձեղքվածքային Հ. գոյացնում են վիթխարի զարիկող լավային ծածկոցներ մինչև 3000 և ընդհանուր հաստությամբ (օրինակ, Սիբիրական վահանի, Դեկանի սարահարթի բազալտային ծածկոցները)։ Կենտրոնական Հ. կոնաձև բարձունքներ կամ հսկայական բարձրության հասնող լեռներ են, ունեն խողովականման մատուցող կանալներ, որոնք վերին մասում վերջանում են խառնարաններով կամ փողաբերաններով։ Մշտական կամ պարբերական ակտիվություն ցուցաբերող Հ. կոչվում են գործող Հ. կամ հրաշունչ սարեր։ Այն Հ., որոնք պատմական ժամանակներում չեն գործել, բայց պահպանել են իրենց ձևը և կառուցվածքը, համարվում են քնած Հ.։ ՀՍՍՏ տարածքում հայտնի են ավելի քան 500 քնած հրա-

բուիս: Խոր փոփոխություններ կրած՝ քայլայված և հարթված է. դասվում են հանգած Հ-ի շարքին: Դրանց թվին են պատկանում հեռավոր երկրաբանական ժամանակաշրջաններում գործած Հ. (օրինակ, Ղրիմի մարզի, Հունգարիայի, Ֆրանսիայի Հ.): Տարբերում են Հ-ի ժայթքման հետևյալ տիպերը: Հավանական տիպ. լավան շատ հեղուկ է՝ բազալտային, գագերով աղքատ է, դուրս է հոսում հանգիստ, առանց պայթյունների և խառնարանում առաջացնում լավային լիճ, գագերի համեմատաբար բուռն անջատումների դեպքում լավան շատրվանում է (օրինակ, Հավայան կղզիների Հ.): Ստորև լավան տիպ. լավան որոշ չափով մածուցիկ է, բայց դեռ բավական հոսուն է, երբեմն առաջացնում է երկար հոսքեր, այն հարուստ է գագերով, որոնք անջատվում են պայթյուններով և դուրս շպրտում շիկացած լավայի տակավին պլաստիկ գղձիկներ. դրանք թոփչքի ընթացքում ձևափոխվում են խարամի, իլիկաձև ու ոլորված ռումբերի, պայթյունները հաճախակի են և կրկնվում են հավասար ընդմիջումներով (օրինակ, Ստրոմբոլին՝ Լիպարյան

կղզիներում, Տոլբաչիկը՝ Կամչատկայում): Վուլկանյան տիպ. լավան մածուցիկ է, հարուստ գազերով, որոնք դժվարությամբ են ճեղքում-անցնում նրա միջով և առաջացնում ուժեղ պայթյուններ՝ սառած լավայի բեկորների, ավագի և մոխրի արտանետվածքներով, լավային հոսքերը սակավ են և կարծ (օրինակ, Վուլկանոն՝ Լիպարյան կղզիներում, Ավաչինյան և Կարիմյան սովորները՝ Կամչատկայում): Պելեյան տիպ. լավան խիստ մածուցիկ է, սառչում է մինչև հրաբխափողից դուրս գալը և խցանում այն, գազերի աճող ձնշման շնորհիվ խցանը աստիճանաբար դեպի վեր է շարժվում՝ նմանվելով բարձրադիր կոթողի, խառնարանից դուրս նետվող գազերը, մոխրի հետ միասին, շիկացած ամպերի ձևով սահում են լանջերով ցած (օրինակ, Մոնտան-Պելեն՝ Մարտինիկա կղզում): Կատմայան տիպ. լավան ժայթքումից առաջ փրփրում է, ցնցղնվում և մոխրի շիկացած հոսքի տեսքով արտավիժում խառնարանից (օրինակ, Կատմայը՝ Ալյասկայում): Բանդայան տիպ. բնորոշվում է հսկայական ուժի պայթյուններով, որոնց հետևանքով առաջանում են զանազան ապարների տարբեր

չափերի բեկորներ, լավային արտավիճումներ չեն նկատվում (օրինակ, Բանդայը՝ Ճապոնիայում): Պ Ի Հ Ա Ե Յ Ա Մ Ի Պ. հզոր և մի քանի կմ բարձրությամբ գազային սյունը Մոխրի հետ շատրվանում է դեպի Վեր՝ ստեղծելով Վիթխարի սունկի տպավորություն (օրինակ, Վեզուվը՝ Իտալիայում): Հայտնի են նաև ստորջրյաժայթքումներ, որոնք երբեմն առաջացնում են հրաբխային կղզիներ: Հ-ի ձևերը կախված են ժայթքող լավայի բաղադրությունից և մածուցիկությունից, լավայի, բեկորային նյութի, մոխրի ու գազերի քանակական հարաբերություններից և այլ գործոններից: Առավել տարածված են կոնաձև, զմբեթաձև, վահանաձև և զանգվածային Հ.: Ժամանակակից Հ. տեղադրված են երիտասարդ լեռնաշղթաների, խոր բեկվածքների (գրաբենների), հարյուրավոր և հազարավոր կմ ձգվող տեկտոնական ակտիվ զոնաների երկարությամբ: Գործող Հ-ի մոտ 2/3-ը կենտրոնացած է Խաղաղ օվկիանոսի կղզիներում և ափերում (Խաղաղօվկիանոսյան հրաբխային գոտի): Մյուս կարևոր մարզը Ատլանտյան օվկիանոսի շրջանն է: Ներկայումս Երկրի վրա հայտնի են շուրջ 650 գործող հրաբուխ մայր ցամաքներում

և շատ ավելի՝ օվկիանոսների ու ծովերի
հատակում։ Հ-ի աշխարհագրական տե-
ղաբաշխումը խոսում է նրանց սերտ կապի
մասին երկրակեղեկի շարժուն և ծալքա-
վորված զոնաների հետ։ Այդ զոնաներում
առաջացած ձեղքվածքները հենց այն ուղի-
ներն են, որոնցով մազման բարձրանում
է Երկոի մակերևույթ։